

Дійсний

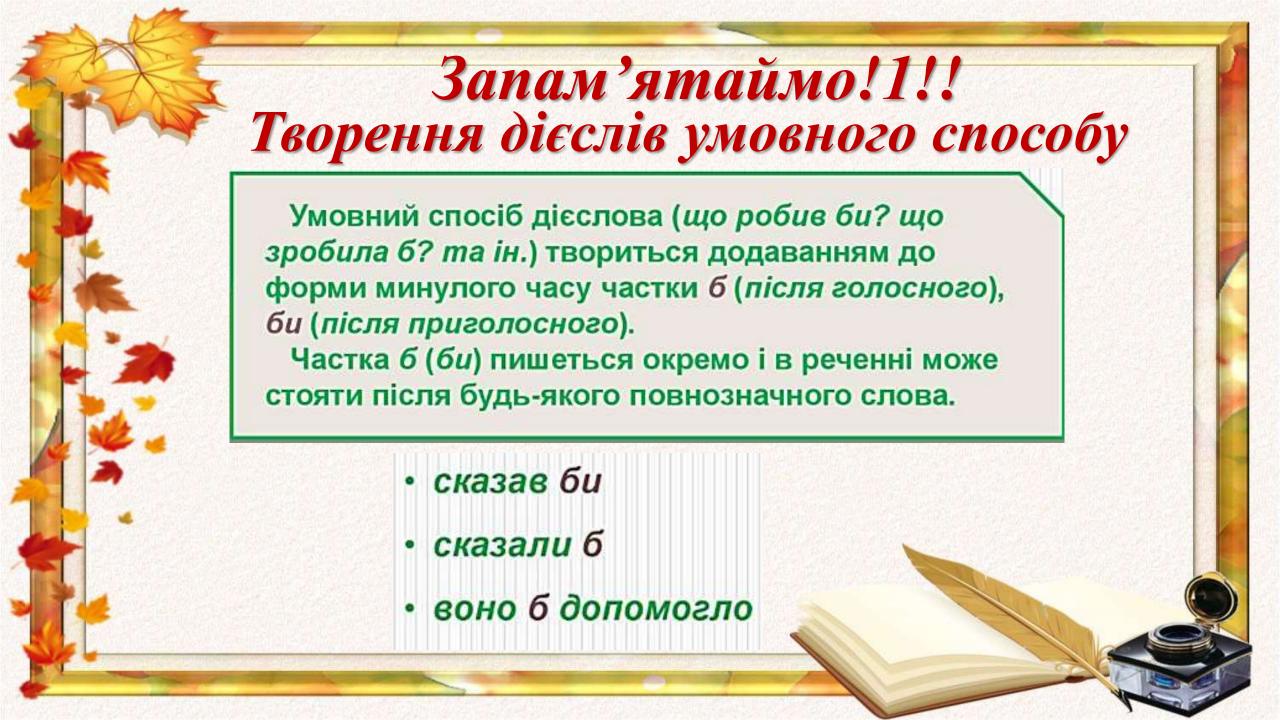
Що роблю? Що робив? Що зроблю? Пишу Писав Напишу

Умовний

Що робив би? Що зробив би? Писав би Написав би

Наказовий

Що роби? Що зроби? Пиши Напиши

Вибірковий диктант. Виписати дієслова умовного способу.

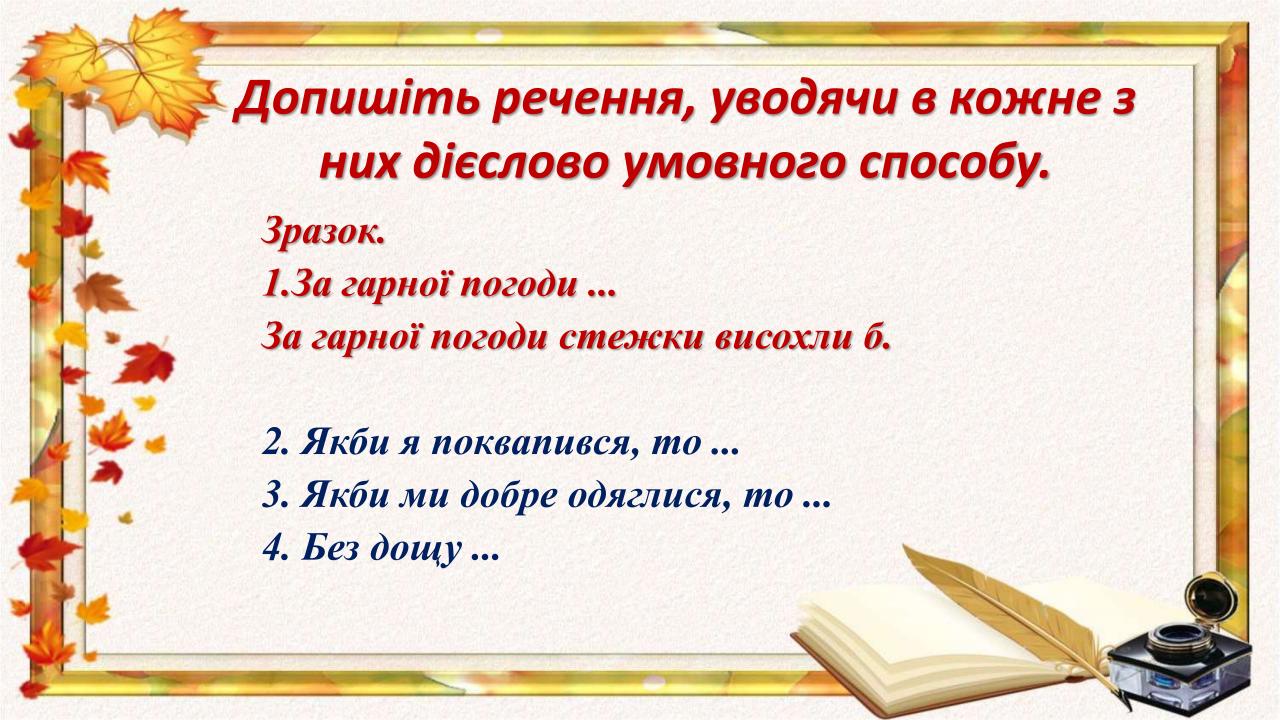
Ми пливли б під вербами, наче в зеленому гроті; тут стояла б принишкла сутінь, і лише подекуди вгорі жаром світились би китиці стиглої калини. Я сидів би на веслах, вибирав би дорогу. За нами сумно плив би старий Нінин човник. Він, мабуть, не схотів би самотнім залишитись на броду. І, притоплений, тихо снував би за нами.

(За В. Близнецем).

Перевір себе

Ми пливли б під вербами, наче в зеленому гроті; тут стояла б принишкла сутінь, і лише подекуди вгорі жаром світились би китиці стиглої калини. Я сидів би на веслах, вибирав би дорогу. За нами сумно плив би старий Нінин човник. Він, мабуть, не схотів би самотнім залишитись на броду. І, притоплений, тихо снував би за нами.

(За В. Близнецем).

Наказовий спосіб

ЛЕКСИЧНЕ ЗНАЧЕННЯ

Дієслова наказового способу виражають спонукання до дії. Це наказ, заклик, побажання, прохання, порада тощо.

Дія реально ще не існує і не існувала, але той, хто говорить, сподівається, що вона повинна відбутися.

Вони відповідають на запитання що робімо?, що роби?, що робіть?, що зробіть? тощо.

Наприклад: читаймо, читай, читайте, хай читає, нехай читають.

Дієслова в наказовому способі мають різні форми.

У 1-ій особі однини дієслова в наказовому способі НЕ утворюють форми, адже ми самі собі не можемо наказувати.

Творення

Дієслова наказового способу 1-ї особи множини та 2-ї особи однини і множини творимо від основи теперішнього часу за двома зразками:

- ✓ за допомогою закінчень -и, -імо (ім), -іть: допоможи́, допоможімо, допоможім, допоможіть;
- ✓ за допомогою нульового закінчення та закінчень -мо, -те: рятуй, рятуймо, рятуйте.

Форми 3-ї особи однини й множини дієслів наказового способу утворюємо описово — за допомогою сполучення спонукальних часток хай, нехай із дієсловами у формі 3-ї особи однини й множини теперішнього (для недоконаного виду) або майбутнього (для доконаного виду) часу.

Наприклад: хай допоможе, хай допоможуть, нехай рятує, нехай рятують. Дієслова умовного способу **змінюються за особами й числа- ми**.

Морфологічні ознаки

Особа	Однина	Множина	
1-ша —		допоможімо допоможім ряту́ймо	
2-га	допомож <mark>ú</mark> ряту́й	допомож <mark>іть</mark> ряту́йте	
3-тя хай допоможе нехай рятує		хай допомо́жуть нехай ряту́ють	

Запам'ятаймо!1!!

Число	Особа	Під наголосом та після збігу приголосних	В інших випадках
Однина	2	-и (неси́)	(клич, стань)
Множина	1 2	-імо (несімо) -іть (несіть) Ці закінчення зберігаються й тоді, коли префікс ви- притягає наголос на себе (винеси, винесімо, винесіть)	-мо, -ьмо (кличмо, станьмо) -те, -ьте (кличте, станьте)

Запам'ятаймо!1!!

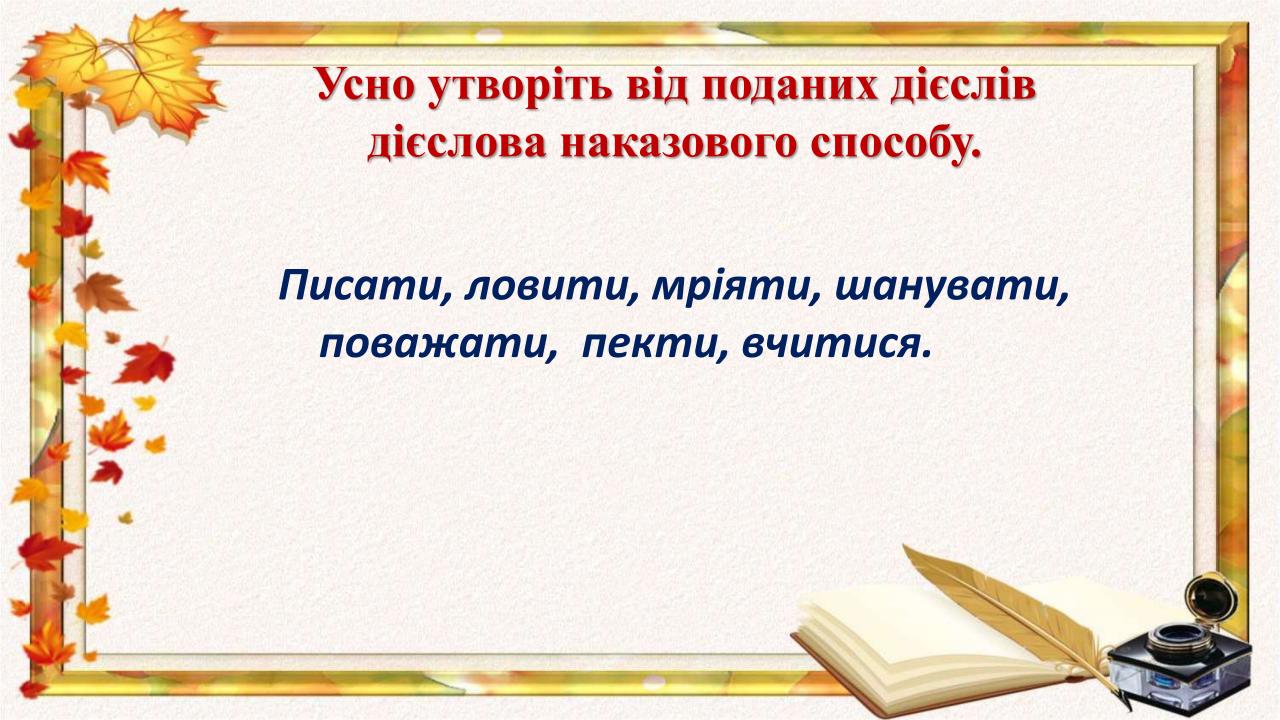
ЗНАК М'ЯКШЕННЯ
У ДІЄСЛОВАХ
НАКАЗОВОГО
СПОСОБУ

дозвольте тощо.

Дієслова у формі 2-ї особи однини й множини наказового способу пишемо зі знаком м'якшення, якщо основа закінчується на [д'], [т'], [з'], [с'], [ц'], [л'], [н']. Наприклад: сядь, сядьте, стань, станьте, злізь, злізьте, дозволь,

Не пишемо знак м'якшення в дієсловах, основа яких закінчується на губний або шиплячий приголосний (насип, насипте, ріж, ріжте), а також на -р (повір, повірте, удар, ударте).

Форми наказового способу можемо вживати з постфіксом -ся: рятуйся, рятуймося, хай рятуються.

Замініть наказовий спосіб дієслів умовним і запишіть. Простежте, як змінюється тональність речення.

• Зразок.

1) <u>Сядь</u> із нами та подивися серіал. <u>Сів би</u>ти з нами та подивився б серіал.

- 2) Вийди пограти з нами у футбол.
- 3) Провідайте свого хворого товариша.
- 4) Після уроків пообідай, відпочинь, а потім уже берись за уроки.

Наказова тональність речення змінюється на побажання.

